

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23.12. 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Matysiak

Protokolant : sekr. sąd. T. Grabowski

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej nie stawił się zawiadomiony

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 22.12.2015 r. sprawy:

M. W. s. E. i E. z d. Bąk, ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

w dniu 05 maja 2015 roku na trasie od miejscowości O. ul. (...) do miejscowości Ł. 41 kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o nr rej. (...) C będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie 1,03 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w S. sygn. akt VI K 844/07 oraz Sąd Rejonowy w O. sygn. akt VII K 1563/10, czym naruszył orzeczony prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w O. sygn. akt IX W 1635/14 zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych obowiązujący od 6 maja 2014 roku do 5 maja 2015 roku

- tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk. w zb. z art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I . Oskarżonego M. W. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż przyjmuje, że wyczerpuje on jedynie znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

II . Na podstawie art. 42 § 2 kk. w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 (ośmiu) lat

III . obciąża oskarżonego kosztami procesu i opłatą w kwocie 120 zł

IV .na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982r.- Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 420 zł tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym wraz z 23 % podatkiem VAT od zasądzonego wynagrodzenia

II K 1047/15

UZASADNIENIE

W dniu 05 maja 2015 roku M. W. spożywał alkohol w nieustalonej ilości. Ok. godz. 15.00 oskarżony poruszał się samochodem osobowym marki S. (...) o nr rejestracyjnym (...). Znajdując się w pobliżu skrzyżowania ul. (...) z ul. (...) w O., z pominięciem reguł ostrożności oraz przepisów ruchu drogowego, zbliżył się do samochodu należącego do M. D., powodując obtarcie lewego boku pojazdu. Kierujący pojazdem M. W. oddalił się z miejsca zdarzenia bez stosownego zatrzymania w kierunku miejscowości Ł.. Kierowca uszkodzonego pojazdu - M. D. podjął próbę zatrzymania sprawcy kolizji, udając się w pościg za poruszającym się z dużą prędkością M. W.. Bezpośrednimi świadkami zdarzenia byli funkcjonariusze patrolu ruchu drogowego, którzy również podjęli pościg za M. W..

Z uwagi na wzmożone natężenie ruchu M. D. dogonił uciekający pojazd w okolicy hotelu (...), planując wyprzedzenie pojazdu i zmuszenie go do zatrzymania. W trakcie jazdy M. W. dokonywał licznych manewrów, stwarzających niebezpieczeństwo dla innych uczestników ruchu, m.in. poprzez zajeżdżanie drogi.

M. W. został zatrzymany w miejscowości Ł.. Na miejscu zatrzymania patrol policji dokonał badania mężczyzny na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które dały pozytywne wyniki: 1,03 mg/l (godz. 16.42), 1,09 mg/l (godz. 16.57). Osobę sprawy potwierdził poszkodowany w kolizji M. D..

(dowód: zeznania świadków: M. D. (k. 14v-15), S. F. (k. 16v), A. S. (1) (k. 17v) , protokół przebiegu badania stanu trzeźwości M. W. (k. 4v-5v załącznik nr 1).

W toku przeprowadzonych czynności M. W. został postawiony zarzut popełnienia czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 244 k.k. .

Oskarżony M. W. przyznał się do zarzucanego mu czynu, korzystając z prawa do odmowy składania wyjaśnień i odpowiedzi na poszczególne pytania.

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na dowodach osobowych w postaci zeznań świadków: M. D., S. F. i A. S. (1), dowodu z dokumentów w postaci protokołu badania stanu trzeźwości zatrzymanego oraz wyjaśnień samego oskarżonego, w części, w której przyznał się do winy.

Należy nadmienić, iż zeznania ww. świadków były spójne, logiczne i niesprzeczne. M. D. był bowiem uczestnikiem kolizji drogowej, zaś funkcjonariusze policji - S. F. i A. S. (2) byli bezpośrednimi świadkami tegoż zdarzenia, wskutek którego doszło do zatrzymania i zbadania stanu psychofizycznego oskarżonego. Ponadto S. F. i A. S. (2) są osobami obcymi, zarówno dla oskarżonego, jak i poszkodowanego, a zatem nie są bezpośrednio zainteresowani wynikiem sprawy.

Sąd w pełni dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom. Zostały one sporządzone przez powołane do tego organy w zakresie ich właściwości, a ich treść nie była przez strony kwestionowana, do czego i Sąd nie znalazł podstaw.

Badanie M. W. na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu dało wynik 1,03 mg/l (godz. 16.42) oraz 1,09 mg/l, jednoznacznie wskazując na stan nietrzeźwości u oskarżonego. Powyższy stan został również potwierdzony przez samego oskarżonego, który co prawda skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień, jednakże przyznając się uprzednio do popełnienia zarzucanego mu czynu. W tym stanie rzeczy jego przyznanie się do winy, należało w ocenie Sądu uznać za wiarygodne, tworzące wraz z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym spójną całość.

Jak wynika z akt sprawy M. W. był już 2 krotnie skazany przestępstwem z art. 178a § 1 k.k., za co został prawomocnie skazany przez Sąd Rejonowy w S. sygn. akt VI K 844/07 oraz Sąd Rejonowy w O. sygn. akt VII K 1563/10. Natomiast do zdarzenia doszło w czasie trwania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w O. w sprawie IX W 1635/14 trwającego od 06 maja 2014 roku do 05 maja 2015 roku .

Powyższe pozwala na stwierdzenie, iż w dniu 05 maja 2015 r. M. W. znajdując się w stanie nietrzeźwości, prowadził na trasie od miejscowości O. ul. (...) do miejscowości (...) pojazd mechaniczny - samochód marki S. (...) o nr rej. (...), będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w S. sygn. akt VI K 844/07 oraz Sąd Rejonowy w O. sygn. akt VII K 1563/10 w okresie obowiązywania zakazu orzeczonego w sprawie IX W 1635/14 .

W toku rozprawy głównej na podstawie art. 399 § 1 k.p.k. Sąd poinformował strony o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynu, wykluczającej popełnienie przez oskarżonego przestępstwa z 178a § 4 k.k. w zbiegu z art. 244 k.k. a następnie skazał go za czyn z art. 178a § 4 kk.

Jednakże po ponownej analizie akt postępowania w niniejszej sprawie Sąd uznał, że wyeliminowanie art. 244 kk. było nie zasadne.

Stanowisko prezentowane przy uprzedzeniu o zmianie kwalifikacji prawnej związane było z orzecznictwem Sądu Najwyższego (zwłaszcza postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2012 r., ale także postanowienie SN z dnia 21 sierpnia 2012 r., IV KK 59/12, OSNKW 2013, z. 1, poz. 3 oraz z dnia 8 października 2013 r., III KK 229/13, LEX nr 1375214), według którego między art. 178a § 4 k.k. a art. 244 k.k. nie zachodzi kumulatywny zbieg przepisów ustawy w rozumieniu art. 11 § 2 kk. odnoszą się do sytuacji orzeczenia zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo. Na marginesie należy nadmienić, iż w takiej sytuacji opis czynu zabronionego zawarty w znamionach art. 244 k.k. - w zakresie dotyczącym niestosowania się do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów, zawiera się w znamionach art. 178a § 1 i 4 k.k. - w części opisującej prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w okresie obowiązywania orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia takich pojazdów. Bliższa analiza tych orzeczeń i zapisów kodeksowych wskazuje jednak, iż art. 178 a § 4 kpk pochłonie art. 244 tylko wtedy gdy orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych za przestępstwo.

Skoro zatem wobec oskarżonego obowiązujący go w chwili czynu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczono w wyroku skazującym za wykroczenie a nie za przestępstwo to pochłonięcie to nie ma racji bytu a co za tym idzie, właściwe jest przypisanie mu popełnienia czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 244 kk.

Z powyższych względów podstawą orzeczenia winna być pierwotna kwalifikacja prawna czynu zarzucanemu oskarżonemu, tj. art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 244 kk. w zw. z art. 11 § 2 kk.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd zważył, co następuje:

Rozważając przez pryzmat dyrektyw z art. 53 k.k. kwestię wymiaru kary Sąd orzekł karę za przypisane oskarżonemu przestępstwo według swego uznania w granicach określonych ustawą, biorąc pod uwagę cele prewencji indywidualnej i generalnej, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu. Tak orzeczona kara jest słuszna i sprawiedliwa stanowiąc równocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Podkreślić należy, iż prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwym stanowi umyślne (tj. świadome działanie wbrew zakazowi) naruszenie jednej z najbardziej podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Alkohol u kierowcy pojazdu mechanicznego nie tylko obniża jego zdolności psychomotoryczne (zdolność postrzegania, reagowania itp.), ale także - czemu niejednokrotnie dał wyraz w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy - rozluźnia hamulce moralne, zwiększa pewność siebie, zuchwalstwo i zmniejsza obawę przed odpowiedzialnością karną za popełnione przestępstwo. Ponadto stan po spożyciu alkoholu lub nietrzeźwość stanowi jedną z podstawowych przyczyn wypadków w ruchu drogowym, w których zostają ranni lub giną inni użytkownicy drogi. Nie ulega wątpliwości, iż przestępstwa komunikacyjne popełnione zwłaszcza w stanie nietrzeźwości stanowią poważne zagrożenie społeczne. Tylko, więc odpowiednio surowe potraktowanie oskarżonego - kierującego pojazdem w stanie nietrzeźwym, będzie mogło czynić zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości.

Uznając oskarżonego M. W. za winnego przestępstwa z art. 178a § 4 kk.. Sąd na podstawie powołanego przepisu wymierzył oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 lat.

Odnosząc się do wymiaru orzeczonej oskarżonemu kary, Sąd wziął pod uwagę wysoki stopień nietrzeźwości oskarżonego, uprzednią karalność za przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji oraz wykroczenie

drogowe oraz stopień zagrożeń jakie oskarżony stwarzał dla innych uczestników ruchu drogowego, zważywszy na poruszanie się po drodze o dużym natężeniu ruchu w godzinach tzw. szczytu komunikacyjnego.

Mając na względzie stopień spożycia alkoholu i stworzone niebezpieczeństwo na drodze oraz wcześniejsza karalność Sąd na podstawie na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wobec oskarżonego M. W. orzekł ponadto zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 8 (ośmiu) lat.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd obciążył oskarżonego kosztami procesu, w tym opłatą w kwocie 120 zł, nie znajdując podstaw do jego zwolnienia.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. D. kwotę 420 zł tytułem wynagrodzenia za obronę wykonywaną z urzędu w postępowaniu sądowym wraz z 23% podatkiem VAT od zasądzonego wynagrodzenia.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł, jak w sentencji.